

Centre Catòlic.— Amb motiu de que el senyor Sant Vicents de Paul, celebrava el centenari de la inauguració del Centre Catòlic, diumenge prop passat se li va ocórrer de fer parlar una colla d'oradors locals i forasters. Sabem que el senyor Puig només va dir quatre pareuletes, que entusiasmarem la concurrència, perquè cada parauleta durà mitja hora. A les nou va començar la funció, titulada «Fortunato», que va assolir un èxit molt a «fortunato».

Majestic.— Estàvem convençuts de que les pel·lícules eren feses de cel·luloide, però després d'haver nos gastat 1'25 ptes. per a veure «Damas de Presidio», «Con el frac de otro» i «El Príncipe Gondolero», podem assegurar que són feses de llauna.

La Alhambra.— El dia de la vetlla de Sant Joan es posà en escena el conegut drama «Solitud». La representació va ésser tan verídica, que es vegeren obligats a tancar les portes, perquè a La Unió Liberal havien esgotat les localitats.

Orfeó Triangular.— Els cantaires d'aquesta societat han donat l'espectacle més gran de la seva vida, en una sala quadrada de Saragossa. Malgrat la forma rectangular de la sala, fou molt comentada la formació triangular de la massa coral, i és que els «maños» ignoraven la forma triangular en que estan acostumats a assajar els nostres orfeonistes.

Casino.— Ens fem ressò de la nota publicada a «La Gralla» referent a la visita que pensa fer nos per la Festa Major la simpàtica estel del cinema Lillian Harvey. Sabem que aquesta visita l'organitza el dit periòdic, el qual procurarà fer li fer unes exhibicions de danses exòtiques a l'Institut de la Dona que balla i reballa L'Harmonia.

Serà una sessió «La Gralla», i augurem el mateix falaguer èxit que el de la vinguda del senyor «Topaze».

LOS PREVISORES DEL PORVENIR

Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150

Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

Primer Concurs de «L'Esquellot»

La xicota que té els ulls més bonics

és

La dels llavis més petoners

és

La de les pantorrilles més ben fetes

és

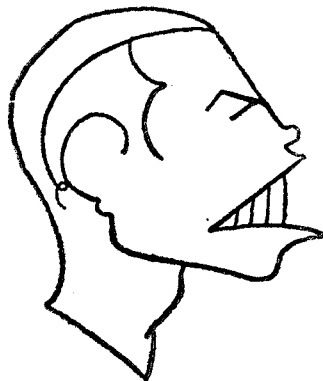
El jove més simpàtic

és

El més ben plantat

és

Parlant amb En Pagès

—La volta a Catalunya— ens diu el nostre amic—va començar en mig de l'entusiasme dels seixanta nou corredors que esperaven veure amb espectació qui es classificaria a l'últim lloc. Del vencedor no se'n preocupava ningú, perquè tots els *cronistas competentes* havien assegurat rodonament que el primer lloc el guanyaria en Canyardo, i, com tothom sap,

aquest minyó ens va fer figa tot just començada la cursa i ens va deixar a la misèria tots els nacionals. Una altra vegada aquesta colla de pronosticadors de secà han de procurar no fer planxes.

—¿...?

—Res de trencament de màquina. En Canyardo, en Demuyser i companys de fatigues varen fer figa, i ho diem ben clar, perquè en Bovet se'ls va escabullir, deixant los amb un pam i mig de nas.

—¿...?

—Allò va ésser fantàstic. Aquesta colla d'italians—Bovet, Morelli, Marchisio i Gromo—duien una mena d'entrenador *pío bufone que una ragaíza* (ja he après una mica l'italià). Aquell senyor els feia patir molta gana, puix dela que per trobar-se el cos en forma, l'estòmac havia de *restare bóto*. El dia que vàrem arribar a Tortosa no els va deixar menjar més que un platet de sopes d'ail i un ou passat per aigua a cada ú i el dematí, abans de formar, mitja presa de xocolata i un got d'aigua de Carabanya. Nosaltres, com que no dúiem cap entrenador, ens vàrem atipar com uns homes grans i en lloc de córrer, ens anava més bé el jeure. Tot seguit que ens varen donar el senyal de guillar cap a Reus, en Bovet ens va desaparèixer a una velocitat mínima de dos cents quilòmetres. Com que tots vàrem veure allò de la Carabanya que el seu *entrenadore* li va endossar, creiem que el xicot anava depressa per fer alguna feina privada i particular i vàrem creure que ja el trobaríem pel camí. Pobrets de nosaltres! Aquella *pinta* que li havia fet empassar la purga, arribat a Mora es va fer arreglar un coci de macarrons i els va acondicionar darrera de l'auto ben enformatjats i al seu costat una ampolla *di vino de Chianti*. Bovet, en veure aquell parament i amb la gana que duia, va sortir disparat, perseguint l'auto, que a tres cents per hora guillava cap a Reus, i, apropant-se tant com podia, amb una mà anava agafant els macarrons i el vi, i així va arribar a la ciutat d'en Prim tres dies abans que nosaltres i tip de *macaroni*.

—¿...?

—D'aquesta forma no es pot córrer. A un corredor que li diuen Flores li varen pispar les dugues rodes de la màquina a la fonda. A en Tudela un rodet de fil i els elàs, fics i a mi uns mitjons que duia per fer goig els vespres. Però, no obstant, ja podeu anunciar que l'any que ve En Pagès tornarà a córrer la Volta de Catalunya.